

mer, saa kan man paa den anden Side ganske vist ikke nægte, at denne Rettelse vilde være alle de Vedkommende, som den kommer tilgode, meget behagelig. Men denne Rettelse rammer uforholdsmæssig haardt et Antal Retsbetjente, nemlig de Retsbetjente, der have større Skove i deres Jurisdiction, og som ikke endnu ere satte paa fast Gage. Det forekommer mig, at dengang da Ordningen af Retsbetjentenes Lønningforhold fandt Sted, burde den strax have været heelt gennemført, hvilket den efter min Overbeviisning vilde kunne have været; derved vilde Regjeringen have opnaaet en langt friere Stilling til disse Forhold. Naar man har erkjendt, at det var nødvendigt, ønskeligt, gaadeligt og hensigtsmæssigt, at Embedsmændene lønnes fast, saa vilde det naturligviis have været bedst, om alle Embedsmænd paa eengang kunde være satte paa fast Gage, og at, forsaavidt en del Embedsmænd derved lede Tab, disse da havde faaet et for deres Embedstid gjældende personligt Tillæg, et Tillæg, der i Overensstemmelse med de Principer, der ere gjorte gjældende i Pensionsloven med Hensyn til uviste Indtægter, upaatvilelig kunde have været ansat til f. Ex. to Trediedele af det Oversthyndende. Statskassen vilde derved ikke have lidt noget Tab, og hele Forholdet vilde strax have været i Orden. Jeg hører til de Embedsmænd, der ere afslagne med fast Gage; jeg har været det i flere Aar, og jeg har bestandig erkjendt, hvor heldbringende denne Reform har været, og i hvilken behagelig Stilling den satte Embedsmændene ligeoverfor deres Medborgere, idet de ikke selv skulle være Dommere over deres egne Indtægter. Naturligviis har den høitærede Finantsminister ikke fremlagt dette Lovforslag uden at tænke paa de Embedsmænd, der derved maatte blive brøstholdne; men den Erstatning, der er foreslaaet i § 4, er paa ingen Maade fyldestgjørende. Flere Retsbetjente vilde lide meget betydelige Tab ved imod deres Ønske at blive satte paa fast Gage. Nærmere Oplysninger herom behøves imidlertid, og jeg haaber, at den høitærede Minister ikke vil undrage sig fra at forelægge Thinget Oplysninger om, hvilke Embedsmænd der afficeres af denne Lov, og hvorledes deres oeconomiske Stilling vil blive, dersom Loven gennemføres uforan-

bret, som den nu foreligger. Loven vilde have mindre Betydning for Embedsmændene, dersom der ikke paa et tidligere Stadium af Sagen var indbragt en Tilfætning til Loven, idet der nemlig under Handelsvarer er blevet indbefattet Skoeffecter, skovet Brændsel, som det hedder. Disse Skoeffecter høre unægtelig ikke til Handelsvarer, naar man da ikke vil tage Ordet i en meget udvidet Betydning. Naar Thinget imidlertid kunde overflue Lovens Virkninger, er jeg ganske overbevist om, at Sagen vilde blive ordnet paa en billig og for alle Vedkommende tilfredsstillende Maade; thi det er jo hverken Regjeringens eller Thingets Mening, at enkelte Statsborgere skulle betale de Reformen, som i en eller anden Retning maatte anses for at være ønskelige eller nødvendige. Et Beviis herpaa tør jeg allerede ulede af nogle Ytringer, der saaldt under en anden Sag, der er behandlet i dette Thing, idet den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen), da han foreslog en Bestemmelse i Landcommunalloven, nemlig § 32, optagen i Kjøbstadcommunalloven, dog udtrykkelig forbeholdt sig, at denne Reform ikke skulde indføres i de Byer, hvor Embedsmændene endnu ikke vare satte paa fast Gage, og altsaa derved vilde lide et ikke ubetydeligt Tab. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan det Tab, som Retsbetjentene vilde lide, anslaaes til henimod 30,000 Rbd.; hvor stort det vil blive, naar de alle eller den største Deel af dem sættes paa fast Gage, vil først vise sig, naar de Oplysninger, jeg anstode, blive forelagte Thinget. Jeg antager, at Lovforslaget selv om Ordene „skovet Brændsel“ udelades deraf, dog vil tilfredsstille Handelsstanden, idet nemlig de Krav, som denne kan gjøre paa Rettelser ved Omfætningen af Handelsvarer gennem frivillige Auctioner dog vilde blive meget betydelig imødekommne. Spørgsmaalet er, om ikke Rettelserne ere for store; men som sagt, dette vil jo kunne blive Gjenstand for nærmere Overveelse, naar man kan overflue Lovens Virkninger.

Tobiesen: Det forekommer ogsaa mig, at det vil være meget tvivlsomt og i alt Fald ikke i Diebliffet kan overflues, hvilke de finant-